

Gróf Tisza István beszéde a Képviselőházban

2019 október 20. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Örökérvény? gondolatok!

1918.október 17. Gróf Tisza István beszéde a Képviselőházban.

Gróf Tisza István miniszterelnök, akit mai napig háborús miniszterelnöknek tartják, hiszen talán az a szíriánság forradalom egyetlen politikai gyilkosságának áldozata. Politikájának középpontjában a magyarság érdekeinek szilárd védelme állt. Meggyőződött arról, hogy a nemzet gyarapodása, gazdasági fejlődése és területi épsége csakis az Osztrák-Magyar Monarchia keretei közt képzelhető el. A háborút, egyetlenként a birodalom vezető politikusai között ellenezte. Úgy gondolta, hogy a monarchia nincs még felkészülve az összecsapásra. Jól látta azt is, hogy Magyarország csakis vesztesként kerülhet ki a háborúból, ha a harc győzelemmel zárul. Szerbia bekebelezésével annyira megnéne a szláv elem a monarchián belül, ami megingatná a magyarság pozícióit, azaz szóba kerülhetne a délszlávok kiválása. Vereség esetén pedig az ország széthullása fenyeget. Miután a hadüzenetet nem tudta megakadályozni, a "kisebbik rosszat" választva teljes erejével támogatta és fokozta a háborús erőfeszítéseket.

Egyik utolsó, és ma is sokat idézett híres beszédét 1918. október 17-én mondta el a Képviselőházban. Viharos ülés volt az I. világháború utolsó heteiben, tele indulatokkal. Tisza István beszédét úgy kezdte, hogy az Ausztriában újonnan bekövetkezett változások "a dualizmus fenntartását teljességgel lehetetlenné teszik. Ennek az osztrák helyzetnek konzekvenciáit a magyar állam függetlensége irányában, a perszonálunió irányában kell levonnunk". A perszonálunió kétsarkalatos feltétele pedig az önálló magyar hadsereg és külpolitika. Ez utóbbi kifejezetten a küszöbön álló béketárgyalásokon a magyar érdekek megjelenítése szempontjából elengedhetetlen. Ezután következtek az ismerős, megdöbbentő beszéd, amit vezető politikus először mondott.

"Tisztelt ház! Én nem akarok semmiféle szemfényvesztő játékot játszani a szavakkal. Én elismerem azt, amit gróf Károlyi Mihály képviselő úr tegnap mondott, hogy ezt a háborút elvesztettük. Elvesztettük nem abban az értelemben, hogy ne tudnánk még tovább is szívós és hősies védekezést kifejteni; hogy ne tudnók az ellenségnek a végleges győzelmet nagyon drágává tenni, de igenis elvesztettük abban az értelemben, hogy az erőviszonyok beállott eltolódásánál fogva a háború megnyerésére többé reményünk nem lehet, és hogy ennek folytán keresnünk kell a békét oly feltételek mellett, amelyeket ilyen viszonyok között ellenségeink elfogadnak."

Majd béketárgyalásokra utalva kiemelte, hogy:

"a Wilson-féle 14 pont és az azokhoz függesztett ismert pontok alapján ajánlottuk fel a békét ellenségeinknek".

"... a feladat, amely pártkülönség nélkül mindnyájunkra vár az, hogy az elérendő békét lehetőleg elnyöcssé tegyük a magyar nemzetre nézve; hogy biztosítsuk a magyar állam területi integritását, biztosítsuk a magyar állam egységét, belső kohézióját is ..."

"...De arra, hogy ezt a célt elérjük, ismét két dolog szükséges. Az egyik az erő egyesítése, hogy felejtünk el legalább most, ezekben a sorsdöntő hetekben és hónapokban mindent, ami elválaszt bennünket, mindent, ami keserűséget okozhat magyar ember és magyar ember között, és ne nézzünk egyéb feladatot mint azt, hogy vállvetve szolgáljuk a nemzetnek ezeket a nagy érdekeit. A másik, hogy egyesült erővel elkövessünk mindent azoknak a félreértéseknek, azoknak a tévhiteknek eloszlátására, amelyek olyan tévesen állították be a magyar nemzetet és a magyar államot, különösen az ellenséges külföld előtt, és amelyek – fájdalom – annyi ellenszenvet, annyi ellenséges érzületet támasztottak ellenünk."

A fentiekkel elmondottakkal, annak fontosságával még nagy volt az egyetértés a képviselők között, de miután Tisza István a választójogra terelte beszédét, a baloldali képviselők bekiabálásaikkal, képviselőkhöz nem méltó módon, majd hognem botrányba fullasztották a miniszterelnöki beszédet. Tisza István zárógondolata az volt, hogy a nagyhatalmakat, de az egész világot meg kell győzni arról, hogy Magyarország nem felelős a háború kirobbanásáért, abba akarata ellenére kényszerült bele.

"...Ezek azok a nagy és üdvös igazságok, amelyeket unos-untalan hangoztatni kell, amelyeket igyekeznünk kell egyesült erővel bevinni az ellenséges államok köztudatába, és amelyeknél azoknak a képviselő uraknak, akik számára eddigi magatartásuk több rokonszenvet biztosított az ellenséges közvéleményben, mint a mi részünkre – és ezt minden támadó célzat nélkül mondom – volna magasztos kötelessége ezt hirdetni, erre rámutatni ... hirdetni, hogy a magyar nemzet védelmi háborút vívott, melyre kényszerítve volt, hogy ezt vívta hősies elhatározással, de győlködés nélkül, és hogy minden előfeltétele megvan annak, hogy a magyar nemzet itt, Európának ezen a részén, ahová az isteni gondviselés helyezte, azokat a nagy emberi ideálokat sikeresebben

szolgálja minden más népfajnál, amely nagy emberi ideálok a nyugati hatalmak zászlajára fel vannak írva. Azt hiszem, ennek a kötelességnek teljesítésében kellene egyesülnünk”

Ma már tudjuk, a győztes országok sem erre, sem bármilyen magyar érvre, érdekre, kérésre, de még a nemzeti önrendelkezés wilsoni elvére sem voltak tekintettel az Osztrák-Magyar Monarchia, de főleg Magyarország szétdarabolása során.

www.hungaryfirst.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következő címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló